

660925 ประชาธิปไตยโลกตระที่มีอายะ 3 และ อธิปไตย 3
รายการปรับทุกข์ปลุกธรรม #42 ราชธานีอโศก
<https://www.boonniyom.net/53549.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1TGTHL3QggQeKB4sFkSj06nscegzWUqkq/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1GDJPL8JIGZJzNP2iSsEcB4BD1ClXVkej/view?usp=sharing>

และ

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/660925-167-1--3--3-e29ogcu>

ดูวิดีโอได้ที่ <https://fb.watch/nh8JG6wETf/>

และ <https://youtu.be/S8S3kmj2JY4> (มีซับ)

**เพราะโลกุตตรธรรมเป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องพยายามเผยแพร่ให้
ได้มากทุกทาง**

พอดูว่า...วันนี้วันจันทร์ที่ 25 กันยายน 2566 ขึ้น 11 ค่ำ เดือน
10 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก

ทีนี้เราก็มารู้การฟังธรรม พวกเรานี่เจริญเป็นคนเจริญ รู้จักสาระ
ในสาระ รู้จักความสำคัญในความสำเร็จ ที่ถูกต้อง

การได้ฟังธรรม โดยเฉพาะเป็นธรรมที่เป็นโลกุตระธรรมของ
พระพุทธเจ้า เหมือนหาอาหารอันประเสริฐ ไม่มีอะไรมาเท่าเทียมที่
เราได้ เราเป็นผู้รู้ เราก็รับเอาไป ผู้ที่ไม่รู้เขาก็เฉยเมย ไม่รู้สารุสอะไร
ไม่ประสีประสาอะไร ทั้งๆ ที่เราส่งออกไปกระจายทางโทรทัศน์
พยายามจะให้เป็นทางโทรทัศน์ เป็นทั้งพวกแบบส่งทาง Media
ต่างๆ เดียวนี้เยอะแยะ รับได้ทางอินเทอร์เน็ต ทางอะไรต่ออะไร
มากมาย ไม่ต้องถึงขั้นไปเอาทางดาวเทียมก็ได้ เยอะแยะมากมาย

แต่เราก็พยายามให้มีดาวเทียมด้วยมันจะได้กว้างทั้งโลก หมุน
รอบโลกเลย เราก็พยายามให้มันไปถึง ยอมเสียค่าดาวเทียมอยู่
เดือนละหลายแสน ก็ต้องเอา เพื่อมนุษยชาติ

เพื่อมนุษยชาติ ได้มากได้น้อยไม่มีปัญหาหรอก ได้น้อยแม้คน
หนึ่ง 2 คน 5 คน 10 คนก็ถือว่าได้ ถือว่าประเสริฐ ราคามันเทียบกัน
ไม่ได้เลย โลกุตระธรรม พยายาม จะเรียกว่าขัดเยียด เราก็ขัดเยียด
พยายาม แต่เราก็ไม่ไปแตกตันอะไรเขา ขัดเยียดแตกตัน เราก็
กระจายออกไปธรรมชาติ ทุกคนมีอิสระเสรีภาพที่จะใช้ปัญญาเต็มใจ
รับเอา ไม่รับเอาก็ของใครของมันจริงๆ

มาเริ่มต้นที่ SMS :

*_จาก ชิ่งซื่อ วิเชียร ครับ ขอกราบนมัสการพ่อท่านด้วยสุดเศียร
สุดเกล้าครับ เรื่องของฉมาน โดยใช้จากอาหาร โดยสัมผัสที่ลิ้นของ
เราเอง*

พ่อครูว่า ... *เรื่องของฉมาน โดยใช้จากอาหาร* คือมันเกิดฉมาน
เกิดพลังงานอย่างที่เรียกว่าพลังงานทางจิต เป็นภาษาศัพท์ของ
คุณภาพของจิตชนิดหนึ่ง เรียกว่าฉมานนี้ ที่ได้จากอาหาร โดยใช้
จากอาหาร เกิดจากกินอาหารและใช้พิจารณาจากอาหารนี้แหละ

เรื่องอาหารประจำวัน เรากินอาหารเพื่อเลี้ยงขันธ์ นี่มันเป็น
พฤติกรรมสามัญของมนุษยชาติอยู่แล้ว ทุกคนกินอาหารในแต่ละวัน
บางคนกิน 1 ครั้ง 2 ครั้ง 3 ครั้ง บางคนกินนับครั้งไม่ถ้วน พวกกินนับ
ครั้งไม่ถ้วนนั้นก็ไม่ต้องไปพูดถึงเขาหรอกเพราะเขายังไม่สนใจ
ขนาดคนที่ตั้งใจจะลดละ น้อยครั้งน้อยมื้อลงมาแล้ว แล้วยังพยายาม
พิจารณารายละเอียดยังมีอีกเยอะ

*_เรื่องอาหารประจำวัน เรากินอาหารเพื่อเลี้ยงขันธ์ ด้วยการกิน
อาหารที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ ไม่ให้เกิดโทษ ระหว่างกินก็อ่าน
เวทนาวาตัวอร่อยมันไม่มีจริง แต่ก็รู้รสว่ามีเปรี้ยว หวาน มัน เค็ม เผ็ด*

ก็คือรสแท้ที่รับรู้ได้ด้วยลิ้น กินเพื่อทำประโยชน์ นี่คือการใช้ปัญญา
เพื่อทำมาน

พ่อครูว่า... ถูกต้อง ทำมานไม่ใช่เรื่องพิลึกพิลื้ออย่างเดียรรึย
ไปนั่งสะกดจิตหลับตา เข้าไปทำความเป็นหนึ่ง เขาก็อาศัยคำว่า
ความเป็นหนึ่งเหมือนกัน แต่มันเป็นหนึ่งชนิดแบบของเขามันผิด
เอา ก็ค่อยๆ ศึกษาไป พุดมามากแล้ว

_กินเพื่อทำประโยชน์ นี่คือการใช้ปัญญาเพื่อทำมาน ลด ละ
กิเลสต่อไป ไม่ต้องไปดิตรส วางใจให้เป็นกลาง ไม่สุข ไม่ทุกข์ครับ
ขอกราบขอบพระคุณพ่อท่านอย่างสูงยิ่งครับ

พ่อครูว่า... ดี..พยายามทำไปให้ละเอียดๆ มันมีความหลงผิด
แทรกๆ แฉ่งๆ อยู่ไม่น้อยนะ พยายามศึกษาให้ละเอียดลออไปตาม
ขั้นตามตอน แล้วเราจะรู้ว่า..โอ้โห! แม้แต่ทางที่ถูกต้องนี้ ยังมีมาร
หลอกให้หลงทางอยู่ตลอดเวลา ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้เหมือน
กัน

อยู่ช่วยทางบ้านหรือมาวัดดีถ้าจะเป็นโพธิสัตว์น้อยๆ

_กราบนมัสการ พ่อท่านที่เคารพสูงยิ่งค่ะ และกราบสมณะ และ
 สิกขมาตุ และญาติธรรมทุกคนค่ะ ดิฉันแข่ง ใจแก้ว จะมาแล้ว สภา
 จิตที่มายุ่นอกวัด

จากบ้านราช มีอาการจิตไม่เหมือนอยู่บ้านราชธานี ดิ้นเข้าขึ้น
 ก็ได้ทำกิจวัตรฟังธรรมกับหมู่คนมีศีล มีธรรม ต่างคนต่างสำรวมกรรม
 ของตัวเอง เป็นคนมีวาระ 9 อยู่ด้วยกันแล้วอบอุ่นค่ะ ดิฉันตั้งใจจะ
 มาช่วยให้พี่น้อง ลูกหลานเห็นสัจธรรมที่แท้จริงของอโศกบ้าง ครั้งนี้
 มาอยู่นานหน่อย แต่พออยู่ ดูแล้วจะช่วยคนทางโลกก็ย่นมันไม่ง่าย
 เลย เพราะคนทางโลกบูชาเงินทองเป็นพระเจ้า ส่วนคนโลกุตระ บูชา
 ธรรมเป็นที่พึ่ง ดิ้นเข้ามาก็พูดเรื่อง เงินๆ ทองๆ แต่พวกเราดิ้นขึ้นมาก็
 ไปฟังธรรม ให้ลดละกิเลสมาเป็นคนจน คนทางโลกกับคนทางธรรม
 พูดไปคนละทางค่ะ ดิฉันที่มาครั้งนี้มาศึกษาฝึกช่วยญาติใกล้ตัว
 ก่อน ฝึกมาเป็นโพธิสัตว์น้อยๆ ค่ะ แต่แล้วพอเจอผัสสะไปแตะกิเลส
 สิ่งที่เขารักเข้า เขาก็โต้ตอบกลับ ถ้าดิฉันไม่อดทนและแล้วต้อง
 ให้อภัยเพิ่มเมตตาขึ้น ดิฉันท้อแน่ๆ ดิฉันว่าทำงานกับวัตถุ มันไม่ยาก
 เท่ากับทำงานช่วยคนนั้นแสนจะยากๆ มากๆ ค่ะ ดิฉันเข้าใจชัดเจน
 พระโพธิสัตว์ใหญ่ พระโพธิสัตว์เล็กก็ต้องถูกด่า ถูกว่า เพราะให้คน
 ลดละกิเลส ไปช่วยเขา แต่คนเขาคิดว่า ไปว่าเขา ด่าเขาค่ะ

กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพอย่างสูงยิ่งค่ะ

พ่อครูว่า...ตอนนี้คุณแข่งเขาอยู่ป่าดงเบงชานัน เขาไปเยี่ยมญาติทางโน้นเขาเรียกร้องให้ไปหา เขาก็ไป ไปอยู่นอกวัดหลายวันหลายเดือนแล้ว

ตอนนี้ คุณแข่งนี้เขาก็ได้ไปมีประสบการณ์ ประสบการณ์จริง ก็อยากจะช่วยพี่ช่วยน้องนะ พี่น้องแท้ๆเขา..สายโลหิต พี่น้องเขาก็เรียกร้องให้ไปบ้าง ฐานะของพี่น้องเขาก็เป็นเศรษฐีร้านทอง ที่ป่าดงเบงชานัน เป็นเศรษฐีร้านทองมานานปีเลยนะ อายุของแข่งเขาก็ 70 กว่าแล้ว พี่เขาทั้งนั้น คิดดูสิอายุเท่าไร พี่เขาก็ตั่งเท่าไร ลูกหลานเขาต่างก็อยู่ที่นั่น เขาก็อยู่กับโลกีย์อย่างเต็มรูป เขาก็พยายามฝึกฝนตัวเขา ฝึกเป็นโพธิสัตว์น้อยๆ อย่างที่ว่า

__ตื่นเช้ามาก็พูดเรื่อง เงินๆ ทองๆ แต่พวกเราตื่นขึ้นมาก็ไปฟังธรรม เงินทองไม่ได้แยแส ไม่ได้คำนึงอะไร ข้าวมีกิน ดินมีเดิน ตะวันมีส่อง พี่น้องมีเสรี เห็นมีเก็บ ป่วยเจ็บมีคนช่วยรักษา ขี้หามมีคนช่วยกวาด ผ่าขาดมีคนช่วยชุน เรื่องบุญก็ศึกษาเอาของใครของมัน เออ มันก็สบายพวกเรานี้ละ ช่วยกันคนละไม้คนละมือ บรรลุธรรมไปตามวาระ 9 หรือว่าพุทธพจน์ 7 แท้ๆ จริงๆ ของเรา มันก็จริง พิสูจน์อนุสาสนีปาฏิหาริย์ พิสูจน์คำสอนของพระพุทธเจ้าว่า มันตรง มันจริง มันมีมรรคผลจริงไหม ก็ว่ากันไป

นี่ก็เป็นการรายงานผลที่มีประสบการณ์ของคนพวกเรานี้แหละ
 เอา ยังแข็งแรง ยังจะสู้อยู่ จะช่วยพี่น้องตามที่หวัง เมื่อไหร่มันหมด
 หวังหรือว่า โอ้โฮ.. หรือว่า พอแล้ว พอแล้ว หวังได้แค่นี้ ได้แค่นี้ ก็
 เอาแล้ว เมื่อยแล้ว ไม่ไหวแล้ว ก็มา ถ้าเผื่อว่ายังสู้ได้อยู่ จะอยู่สู้ อยู่
 ช่วยพี่ช่วยน้องอยู่ก็เอา ลองดูเป็นโพธิสัตว์ในหมูนั่น

ที่จริงการช่วยพี่ ช่วยน้อง ช่วยยาก เพราะว่าถือว่าเป็นพี่เป็นน้อง
 มันสนิทสนม ยิ่งเป็นพี่ด้วย..โอ้โฮ..ไม่ถายหรอก ช่วยพี่หรือว่าช่วย
 พ่อช่วยแม่ อย่างนี้ ยาก.. มาช่วยเพื่อนๆ หรือผู้ที่เคารพนับถือเราเป็น
 ผู้พี่ผู้พ่อผู้แม่อะไรอย่างนี้ ยังมีมรรคมีผล ยังมีประโยชน์ ก็ไม่
 เป็นไร จะได้ทั้งสองด้าน กุศลอย่างที่เขาทำก็ได้ มาฝึกอย่างที่เรา
 พวกเราอยู่กันที่นี้ก็ได้อีกว่าไป ที่นี้ก็กว้างกว่า ที่พี่น้องก็อยู่แคบใช้
 ไหม ก็ได้อยู่กับพี่กับน้องก็ไม่ได้ หมายความว่าพออยู่กับแต่พี่แต่
 น้อง จะพูดจาปราศรัยคบหากันอยู่แต่พี่แต่น้อง ก็ต้องมีเพื่อนฝูง
 มิตรสหายคนอื่นอยู่บ้าง ก็มีคนที่นั่น อาจจะมีคนสนใจกว่าพี่น้องก็ได้
 อยู่ จะทำงานอยู่อย่างนั้นก็ได้ แต่ไหวไหมละคนเดียว คนเดียว
 หัวเดียวกระเทียมลีบ ไหวหรือเปล่า ถ้าไม่ไหวก็มา ไม่มีปัญหาหรอก
 ที่นี้

รูปกลับเป็นนาม และนามกลับเป็นรูปได้ เช่นใด

พลัธ รัตนวัชรินทร์ . กราบนมัสการพ่อท่าน รบกวนท์ท่านพ่อ ยก
ตัวอย่าง “รูปกลายเป็นนาม” ให้ผมเห็นได้ชัดไปหน่อยครับ ขอขอบคุณ
ครับ

พ่อครูว่า... ฟังดีๆ รูปกลายเป็นนามนี้ อาตมาอธิบายตั้งแต่เขียนหนังสือธรรมะเล่มแรก คือหนังสือที่ชื่อว่า “คนคืออะไร ทำไมสำคัญนัก” หนังสือธรรมะที่บรรจงเขียนเป็นเล่มแรกในชีวิต เป็นธรรมะเล่มแรก แล้วก็อธิบายขยายความประเด็นนี้ คนสงสัยและติดขัดและถึงขั้นไม่เชื่อ ก็รูปก็รูป นามก็นาม คนมันก็จะยึดมั่นถือมั่นอย่างนั้น รูปจะกลายเป็นนาม และนามจะกลายเป็นรูป แล้วจะไปยังไง มันจะเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาได้ไง กลับกลอกหรือเปล่า สับสนหรือเปล่า มันเป็นสัจจะ ฟัง อาตมาจะอธิบายสรุปให้ฟังง่ายๆ

รูป คือ สิ่งที่ถูกรู้ ต้องให้นิยามชัดๆ (พ่อครูหยิบก้อนหินบนโต๊ะยกขึ้นมาใช้เป็นตัวอย่างอธิบาย) หิน นี่มันเป็นรูป มันถูกเรารู้ คือใช้จิต ใช้วิญญาณ ใช้นามธรรมของเรา ตัวรู้-ธาตุรู้ของเรามาสัมผัสมัน มันก็เป็นรูป จิตเราก็คือนาม

ทีนี้มันลึกซึ้งขึ้น ไอนี้(หิน) มันเป็นรูปภายนอก ภายนอก ตา หู จมูก ลิ้น กาย มันกระทบของภายนอก ก็เป็นสิ่งที่ถูกรู้ภายนอก นั่นก็เป็นชั้นหยาบ ชั้นแรก ชั้นต้น มันไม่มีปัญหา ก็คงเข้าใจได้ อธิบายไปแล้ว และก็คงเข้าใจกันได้ไม่ยากอะไร

ที่นี้เรียกภาษาว่า รูป คือสิ่งที่ถูกรู้ อีกแหละ หินนี้ก็เป็นสิ่งที่ถูกรู้ นะ แต่มันอยู่ภายนอก ตาไปกระทบกับข้างนอก ที่นี้นามธรรมของเรา ที่มันรู้ เช่น มันรู้หินก้อนนี้แหละ นามธรรมที่ไปรู้หินตัวนี้ เสร็จแล้วเราก็ไปกระทบนามธรรมของเราข้างใน แล้วเราก็อ่านนามธรรมข้างใน ของเรา อ้อ.. นามธรรมของเรามันมารู้ตัวนี้ เราก็อ่านแล้วตัวนี้มันเป็นรูป รูปยังงี้มันก็คืออย่างนั้น ใครที่ตาไม่เพี้ยนไม่บอดไม่เบี้ยวอะไรก็เห็น ตรงกันหมด รูปก็เห็นตรงกันหมด

แต่นามธรรมของเรารับรู้ที่ เราเรียกกันนี้ว่า จิต เป็นนามธรรมนี้ คือจิตกระทบรู้ แล้วจิตของเรานี้แหละ แยกย่อยเป็นเจตสิก เป็น เวทนาเจตสิก เป็นต้น มันมีเวทนา สัญญา สังขารก็ตาม เอาละ คราวนี้เอาตัว เวทนา

เวทนา คือความรู้สึกเลย ความรู้สึก มันรู้สึก แล้วความรู้สึกนี้มัน ประด่งว้าง(ในทันที)เลย ชอบ ไม่ชอบ เฉยๆ มี 3 นัย ชอบ ไม่ชอบ เฉยๆ-กลางๆ

กลางๆ ประเภทนี้ๆ ก็เรียกว่าเป็นกิเลสเหมือนกัน แต่ยังไม่ อธิบาย เอาอันนี้ก่อน อ่านอาการ ชอบหรือไม่ชอบ

ไฉ่ชอบหรือไม่ชอบนี้แหละ เราจะต้องวิจัยตัวนี้ แยกให้ออก เวทนาในเวทนา ศัพท์ของภาษาวิชาการ

เวทนา คือความรู้สึก แล้วซ่อนลงไปในเวทนานี้แยกให้ออก ก็เวทนาจริงๆ นี่คือการรับรู้ ที่รู้สึกนี้แหละ รู้สึกจริงๆ ว่าไอ้หิมนั้นมันเป็นอย่างไรเท่านั้น แล้วก็จบ หรือรู้สึกแล้วว่า เออ สวย หรือไม่สวย รู้สึกสวยก็ เออ ชอบหรือไม่สวยก็ ไม่ชอบ นี่แหละไอ้ตัวชอบ-ไม่ชอบนี่แหละคืออาการเวทนาของเรา ชอบก็เป็นสุข ไม่ชอบก็เป็นทุกข์ ไม่ชอบก็ผลึก(ใสออก) ชอบก็ดู(ดังเข้ามาหาใจ) อันนี้แหละเป็นภาวะการของกิเลส แยกตัวนี้ให้ออก อาการทางเวทนาเกิดในปัจจุบันนะ

ถ้าไปหลับตาไม่มีการกระทบสัมผัส ไม่มีของจริง คุณจะนึกระลึกเอาความจำมาคิดอย่างไรมันก็เป็นการระลึกความจำ มันเป็นมิจฉาทิฐิทั้งนั้นนะ มือดีด 18 มีอนาคต 44 ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ในพรหมชาลสูตร เพราะฉะนั้นการปฏิบัติหลับตาไม่มีประโยชน์ ไม่เกิดความจริง ไม่มีการบรรลุธรรมของโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้า ดีทั้งได้เลย หลับตาปฏิบัติ

แหม! อาตมาเหนื่อยกับพวกที่หลับตาปฏิบัติ ไม่รู้สำรึสี พุดจน 50 กว่าปีแล้ว 52-53 ปีเข้ามาแล้ว นี่แหละพุดเรื่องหลับตานี้เลิกได้แล้ว แต่มันก็ยาก นี่พวกเราที่ติดหลับตากันมา จนกระทั่งมีปัญหา มันก็ดีแล้ว ที่พวกหลับตานี้มีมากกว่าพวกเรานี้นับไม่ถ้วน มากกว่าพวกเราหลายเท่าเลย พวกที่ยังติดหลับตาอยู่นี้

ไม่ว่าจะเป็นพวกหลับตาเข้าป่าหรือหลับตาอยู่ในเมือง เขา
 อยากได้นิพพานนะ อตตมาก็สุดสงสารจริงๆ อยากจะให้มียัญญา แต่
 ก็ไปบังคับเขาไม่ได้ ได้แต่พยายามเน้นขยาย อธิบายและก็ยืนยัน
 เชิญให้มาพิสูจน์ เข้ามาสิ เข้ามาตรวจสอบ เข้ามาที่นี้ลองดู แต่
 เพราะไปถูกรอบงำทางโลก กระแสหลักมันกระแสใหญ่ ก็ไปหลง
 ความมากความใหญ่ตามกระแสหลักว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ประเด็นตรงนี้แหละ ลองหยุดพิจารณานิดหนึ่งนะว่า
 พระพุทธเจ้าตรัสว่า ศาสนาพุทธจะเสื่อม อตตาก็ยืนยันว่ายุคนี้
 แหละเป็นยุคเสื่อม ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ใน อาถิสสูตร

ตามอาถิสสูตร ที่พูดถึงกลองตะโพนอานกะ ว่ามันจะเสื่อมไปใน
 อานคต แล้วมันก็เสื่อมจริงๆ นี่คือนิยุคเสื่อม เสื่อมที่เห็นๆ แล้วมันก็
 เสื่อมจนไม่มีโลกุตระธรรม ซึ่งอตตมาอธิบายมาหมดแล้วและยืนยันว่า
 หมดแล้ว โลกุตระธรรมไม่มี อตตมาต้องบังอาจประกาศตนเองว่า
 อตตมานี้แหละนำโลกุตระธรรมมา สถาปนาลงไปในยุคนี้ มาเป็นผู้
 กอบกู้ศาสนาพุทธ จนสำเร็จ

สำเร็จอย่างไร สำเร็จจนมีผู้รับรู้-รับเข้าใจ แล้วมาปฏิบัติตาม
 แล้วก็บรรลุมรรคผลเป็น โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหัตต์ จริง
 นี่ไง ที่อตตมายืนยันไปหมดแล้วว่ามีอรหัตต์จริงในชาวอโศก มี
 โพธิสัตว์ด้วย

(อีกทั้ง)ขยายความโพธิสัตว์และอรหันต์มีนัยสำคัญที่แตกต่างกัน

ยังงี้ ก็พูดไปแล้ว หลายรอบหลายที ละเอียดล่อพอ ไม่ใช่บ่อย
แล้ว จนกระทั่งปานนี้แล้วอายุ 90 ปีแล้ว มันก็ชะลอความตายอยู่
ตอนนี้ ก็ไม่รู้เมื่อไหร่มันจะตายจะหยุด จะลองพยายามดันทุรัง
ขอภัย ดันสร้าง ไม่ใช่ดันทุรัง แต่ดันสร้าง อาตมาไม่ได้ดัน ทุ นะ ทุ
มันไม่ดี ไม่ใช่ ดันทุร ดัน ทุรัง แต่ดัน สุ ดัน สุร ดัน สุรัง

ที่พยายามดัน (ดันสร้าง) คือพยายามฝืน พยายามที่จะทำ ต่อให้
มันได้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ เป็นการพิสูจน์ธรรมะพระพุทธเจ้า
ด้วย เป็นการช่วยธรรมะของพระพุทธเจ้านี้แหละ เป็นการช่วย
มนุษยชาติจริงๆ จังๆ นี่แหละ แล้วเราก็จะมีทักษะจะมีความชำนาญ
มีอะไรต่ออะไรเจริญขึ้นด้วย ก็ไม่ได้มีความเสียหายอะไรเลย มีแต่
เรื่องดี แม้อาตมาจะถูกด่า ถูกว่า ถูกตำหนิอะไร ก็ไม่มีปัญหาอะไร
หรอก อาตมาก็ชัดเจนก็เข้าใจอยู่ว่า คนไม่รู้เขาก็ต้องด่า ไม่รู้
ประสีประสาเหมือนอย่างเด็กๆ

เด็กๆ ไม่รู้สีรุ้งอะไร เราทำดีให้เขา หวังดีทำให้เขา เด็กมันไม่รู้
อะไร ดีไม่ดีมาทบทวนมาดีเรา มาว่ามาด่าเราเอาด้วยซ้ำ เด็กๆ มันก็จริงๆ
ของเขา เขาไม่รู้เรื่อง คือไม่เดียงสา เขาไม่รู้ไปโกรธเขาไม่ได้

ไม่เดียงสา นี่ก็คือยังอ่อนยังเยาว์หรือยังง่ ยังด้อย ยังน้อย เขา
เข้าใจไม่ได้ เราไม่มีสิทธิ์ไปโกรธใครๆ ในโลก อย่างว่าแต่เขาไม่

เดียงสา แม้แต่เป็นศัตรูจะมาฆ่าเรา เราก็ไม่มีสิทธิ์ไปโกรธเขา ที่
 อาตมาพูดนี้เป็นการพูดด้วยสัจจะ

อาตมาไม่ได้ไปโกรธ แม้คนจะฆ่าเราก็ไม่ไปโกรธเขา เพราะ
 เขาไม่รู้ ไปโกรธได้ยังไง ไปโกรธคนโง่ คนบ้า คนเมา แค่ 3 อย่างนี้
 ก็เหลือแหล่แล้ว คนโง่ คนบ้า คนเมา ไปโกรธเขาได้ยังไง เขาไม่รู้
 จริงๆ สติสติกะเขาไม่เต็ม ความรู้เขาไม่พอ ไปโกรธเขาไม่ได้ อันนี้
 เป็นสัจจะที่รู้จริงๆ หรือเรารู้แล้วว่าอาการโกรธนี้จะทำขึ้นในจิตเราแม้
 น้อยนิด..ทำขึ้นทำไม ทำขึ้นก็เป็น”กรรมเป็นอันทำ” คนโง่อยู่ก็ทำ

เพราะฉะนั้น การทำใจในใจมนสิการ จึงเป็นเรื่องปฏิบัติธรรม
 แท้ๆ เป็นมูล ในต้นเค้าธรรมะข้อที่ 2 เลย (ในมูลสูตร 10) มีความยินดี
 เป็นฉันทะข้อที่ 1 มีการปฏิบัติกระทำใจในใจ มนสิการ เป็นข้อที่ 2
 มนสิการ ข้อที่ 3 มีผัสสะ (มูลสูตร 10 พตปฏ. เล่ม ๒๔ ข้อ ๕๘)

สำคัญมากเลยแค่ 3 ข้อนี้ ถ้าไม่ยินดี หรือยินดีไม่จริงก็ไม่ได้
 ปฏิบัติธรรมโลกุตระไม่ได้ถ้าไม่มีฉันทะ ไม่มีความยินดีจริงๆ ทำเป็น
 ยินดีหลอกๆ ยินดีน้อยๆ ยินดีไม่พอ ไม่สำเร็จ ต้องยินดีเกิน 50%
 ที่จริงต้องเกิน 75% ขึ้นไป แล้วจะปฏิบัติธรรมได้อย่างดีมาก แต่เรา
 บังคับนี้ความยินดีของคน เขาไม่ยินดีแล้วไม่รู้จะทำยังไง เพราะเขา
 ต้องเกิดจริงในจิต ฉันทะคือเป็นตัวแรกของมูลสูตร 10 เลย เห็นไหม
 สำคัญมาก

มูลสูตร 10 มูลเหตุแห่งธรรมทั้งปวง คือ ๑.มีฉันทะเป็นมูล(มูลกา) ๒. มีมนสิการ (ทำใจในใจ)เป็นแดนเกิด(สัมภวะ) ๓.มีผัสสะ(กระทบสัมผัส)เป็นเหตุเกิด(สมุทัย) ๔.มี เวทนา(ความรู้สึก)เป็นที่ประชุมลง(สโมสรวา) ๕..... , ๑๐. มีนิพพาน(การดับกิเลสสิ้น เกลี้ยง) เป็นที่สุด (ปรโยสาน)

ต่อมาก็ ต้องทำใจในใจเป็น อาตมาใช้คำว่า ทำใจในใจเป็น ทำใจในใจถูกต้อง ทำใจในใจตรงตามคำสอนของพระพุทธเจ้า แล้ว มันถึงจะเกิด ที่แดนเกิด สัมภวะ หรือ ปภวะ มันจึงจะเกิดที่ตรงนั้น เป็นการเกิดทางจิตวิญญาณ โอปปาติกโยนิ

แล้วต่อจากนั้นแล้วก็มี ผัสสะ ถ้าไม่มีผัสสะก็เลิก ไปนั่งหลับตา ไม่มีผัสสะทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ก็โมฆะเลย เลิกได้ มันก็ต้องยกปากเปียกปากแฉะเรื่องนี้อีก

เออละ เรื่องมูลสูตร พอ นะเอาไว้นั้นก่อน ต้องมีผัสสะจึงจะ เกิดเวทนา ถึงจะปฏิบัติเวทนา 108

เมื่อก็สรุปแล้วหรือยังเรื่องรูปนาม

_สู่แดนธรรม... พ่อท่านเพ็งอธิบาย นามเป็นรูป แต่ว่า รูปเป็น นาม อย่างไหน่ ผมก็คอยฟังอยู่ครับ

พ่อครูว่า... รูปก็คือสิ่งที่ถูกรู้ (พ่อครูชี้ที่ก้อนหินในมือ) เมื่อมันถูกรู้ ภายนอก อันนี้มันไม่กลับไปเป็นนามได้หรอก วัตถุข้างนอกมันไม่ เป็นนามได้

แม้แต่คน เขาก็มีนามอยู่ในตัวของเขา เรายังรู้จักจิตของคนข้างนอก มันก็เป็นรูป เรายังรู้จักจิตของเขา คุณสามารถรู้ มันไม่ง่ายหรอกนะ แต่มันก็สามารถรู้ได้อย่างดีจริงๆ คุณรู้ได้ในจิตของคนอื่น เราไปรู้จักจิตของคนอื่น จิตของคนอื่นก็เป็นชื่อว่า รูป ที่เราเป็นนาม ชาติรู้ของเราไปรู้ว่าอันนั้นเป็นรูป จิตของเขาณะ

ที่นี้จิตของเรา จิตที่เกี่ยวกับวัตถุภายนอกนี้ เราเรียกว่า กามภพ เราก็เรียนรู้กิเลสที่กามนี้ให้ได้ แล้วเราก็กำจัดกามกิเลสนี้ให้ได้ เออ! ใจรูปนี้เราก็ไม่มีสุข ไม่มีทุกข์ ไม่มีชอบ ไม่มีชังกับมันได้แล้ว..เป็นอนาคามีภูมิขึ้นไป

ที่นี้ก็เหลือรูป รูปราคะ อรูปราคะ ข้างในต่อไป เราก็ไปรู้รูป รูปราคะนั้นแหละ มันเป็นนาม แต่เราจะต้องมีปัญญาญาณหยั่งรู้ รูปราคะเขาเรียกว่ารูปอยู่นั้นแหละ รูป รูปราคะ นั้นมันเป็นสิ่งที่ถูกรู้โดยญาณปัญญา โดยวิปัสสนาญาณของเราอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้น รูปราคะ ก็กลายมาเป็นรูปที่มันคือนาม มันเป็นรูปราคะ มันไม่ใช่กามราคะข้างนอกนี้แล้วทางทวาร 5 แต่มันเป็นทวารจิต เป็นรูปราคะเป็นต้น

อรูปราคะ ก็จะเอืดยขึ้นไปอีก ก็เหมือนกันนั้นแหละ พันธ์รูปราคะได้ คุณหมดกิเลสรูปราคะได้ก่อน คุณจึงจะไปถึงขั้น อรูปราคะ มันเป็นขั้นตอนอย่างนี้

และในขณะที่คุณมี รูปราคะ ไม่ได้หมายความว่า คุณหลับตานะ คุณก็ลืมตา เรื่องเก่านี้อะไร เช่น ไอ้หินลูกนี้ คุณพันแล้วกามราคะ (กามภาพ-รูปภายนอก) ไม่มีรัก-มีชัง ไม่มีผล-มีติด ฉะนั้น แต่ รูปราคะ คุณยังมีน้อยๆ ผล-ติด ยังเป็นรูปที่คุณจับรูปได้ชัด จึงเรียกว่า รูปราคะ จับรูปของจิตในจิต ไม่ใช่กาม(รูปภายนอก)

ข้างนอกนี้คุณเองเฉยแล้ว ไม่แล้ว ได้-ไม่ได้ (ไม่ยึดแล้ว) ถ้าเป็นประโยชน์จะได้ก็เอา ถ้าไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ไม่ได้ทุกขได้สุขอะไรเลย กับไอ้สิ่งข้างนอก แต่ อารมณ์หรืออาการข้างในจิตของเรา รูปราคะของเรา มันยังมีอยู่

เพราะฉะนั้น รูปกลายเป็นนามก็อย่างนี้ รูปข้างนอกดับไปแล้ว เหลือเข้าไปเป็นรูปข้างในที่เราว่ามันได้ มันก็เป็นรูป รูปกลายเป็นนาม นามมันกลายเป็นรูป มันก็รู้ซ้อนขึ้น “ที่ถูกรู้เรียกว่า รูป” - “ความรู้สึกเรียกว่านาม” (นาม) ที่ถูกรู้หรือที่รับรู้ สัญญา เวทนา สัญญาก็คือตัวกำหนดรู้ เวทนาก็คือความรู้สึก ตัวรู้สึกเอง อันนั้นเป็น “นามที่ถูกรู้”

เพราะฉะนั้น เวทนาที่เป็นของแท้ กับ เวทนาที่(เป็นของเก้)เป็นสุข หรือเป็นทุกข์ ของแท้กับสุข-ทุกข์ ต่างกันใช่ไหม? เวทนาที่รู้ อันนี้คือหินอันนี้ หินกลมๆ อันนี้ ก็คือของแท้ (แต่ความรู้สึก) ชอบหรือไม่ชอบ เป็นของเก้ หรือเป็นตัวที่จะถูกรู้อาการชอบหรือไม่ชอบ

ไอ้ของเก็นนี่ที่ถูกรู้ (เวทนาเก้) เพราะมันเป็นนาม แต่มันถูกรู้เข้า มัน
เป็นรูป มันถูกรู้เข้า มันถูกญาณปัญญาตั้งแต่สัญญากำหนดรู้
จนกระทั่งถึงความฉลาดปัญญาว่า อ้อ.. ไอ้นี้คือผี มาร เอง ไอ้นี้ตัว
เก้ ตัวปลอม ไม่ใช่ตัวจริง ตัวจริงมันก็คือของจริงเท่านั้น แหก ฝรั่ง จีน
ไทย เขมร กระทบแล้ว รู้สึกเดียวกันหมด แปลภาษาจะต่างกัน
เท่านั้น ภาษาต่างกันไป แต่ความรู้สึกเดียวกันตรงกันหมด เวทนา
ตรงกันหมด

เพราะฉะนั้น เมื่อเรารู้ตัวเก้ อาการเก้กับอาการของแท้ได้ เราทำ
ของเกิดด้วยปัญญานี้ “เฮ้ย! เอ็งเก้” อาตมาอธิบายมาแล้ว ปัญญามี
ธรรมชาติ ไอ้ตัวโง่..มันเจอกับปัญญาเป็นธรรมชาติก็บอกว่า...”เฮ้ย!
ปัญญาเห็นหน้าเราแล้ว รู้จักเราแล้ว” แล้วมันวิ่งตูดแป้น อาตมาพูด
ไม่รู้ก็ทีแล้ว อยู่ในสูตรมารสังยุต (พตปฎ ล.15 ข้อ 416-424)

ในสูตรมารสังยุต มารวิ่งหนีไป ใช้คำว่า “ตถาคตเห็นเราแล้ว”
แล้วมารวิ่งหนี มารก็หายไป มารหายวับไปเลย นี่แหละคือตัวปัญญา
ตถาคตคือปัญญา เห็นไอ้สิ่งที่มันเป็นของเก้ มันเป็นตัวหลอก มัน
หายไปเลย

นี่อธิบายเป็นภาษาไทย อธิบายเป็นสภาวะ ขยายโดยภาษาที่
อาตมาใช้ ไม่ใช่ภาษาตามพระไตรปิฎกคำต่อคำเท่านั้น อย่างนี้
เป็นต้น นี่เป็นสัจจะ

เพราะฉะนั้น รูปกลายเป็นนาม นามกลายเป็นรูป นั่นก็คือเป็น
 เรื่องของ ภาวะ สภาวะธรรมที่มันกลับไปกลับมาได้ แต่ตัวญาณปัญญา
 ตัวธาตุรู้ที่รู้ชัดรู้เจนนี้นี้แหละ ที่อาตมาอธิบาย ความไม่คงที่ เหมือน
 กลับไปกลับมา เดียวนามเป็นรูป เดียวรูปเป็นนาม ถูกเป็นผิด ผิดเป็น
 ถูก มีเป็นไม่มี ไม่มีเป็นมี สลับกันอยู่นี้ มันเป็นพยัญชนะที่แทน
 สภาวะ ที่ต้องศึกษาดีๆ แล้วเราจะเข้าใจว่า อ้อ เมื่อไหร่มันเป็นตัวจริง
 เมื่อไหร่มันเป็นตัวเก้

เพราะฉะนั้น จิตผู้ใดที่สามารถจับความเกิด ความดับ หรือ
 ความเก้ ความจริงนี้ได้ 2 สภาวะ จิตนั้นแหละ เรารู้ทันมายา
 เรียกด้วยศัพท์ว่า “สิริมหามายา” รู้ทันมายา

คำว่าเป็นมายาคือ สัจจะชนิดที่ครองโลก คือความหลอก มายา
 คือความหลอก เป็นสัจจะครองโลกถือว่าเป็นความหลอกที่เป็นความ
 จริงที่เก้ ความจริงครองโลก

เพราะฉะนั้น ผู้ที่รู้ความจริง จริงๆ แล้ว มันคือสิ่งที่
 กลับไปกลับมาอยู่ 2 อัน เพราะฉะนั้นยึดมันถือมันมันไม่ได้ เมื่อใดมัน
 มีประโยชน์ก็ใช้มัน เมื่อใดมันไม่มีประโยชน์ก็ไม่ต้องไปใช้มัน แม้มัน
 มีประโยชน์ใช้มันก็อย่าไปเชื่อมันอีก มันจะหลอกเราอีกได้
 กลับกลอกได้อีก ก็แค่อาศัย อย่าไปสั่งสมลงใส่จิตให้เป็นนิสัย เป็น

วิสัย เป็นอนุสัย นี่ก็ขยายความ อาศัย นิสัย วิสัย อนุสัย มาหลายที
แล้ว

สยะ นี่ ตั้งแต่ อาสยะ นิสยะ วิสยะ และก๊อนุสยะ ก็ขยายมา
หลายที วันนี้ไม่ลงรายละเอียดอันนี้ ไปค้นหาอ่าน ฟังก็ได้ เดี่ยวนี้
เขามีเสียงอะไรกันเยอะ

สรุปแล้ว ตัวอย่างรูปกลายเป็นนาม หรือนามกลายเป็นรูป พอ
เข้าใจไหม คุณพลัธ นี่ ยกตัวอย่างให้ฟัง

เพราะฉะนั้น คนที่มาเข้าใจธรรมะอย่างที่ว่านี้ มันเป็นอัตตา
อนัตตา มันเป็นตัวสirimhamayaหรือเป็นmaya เรามีปัญญาญาณที่จะรู้
ได้ว่า อะไรเป็นสิ่งที่เราจะอาศัย ถือว่าความจริงก็เป็นความจริง
ล้าลอง เป็นความจริงที่เราใช้อาศัย บางอย่างอาศัยนาน บางอย่าง
อาศัยชั่วคราว อาศัยสั้น อาศัยยาวไปเป็นธรรมชาติธรรมดาตลอด
กาล เอ้า..ศึกษาดีๆ ผู้ที่เพิ่งเริ่มมาศึกษา อาตมาก็ยินดีต้อนรับ เริ่ม
เข้าใจ ผู้ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ เป็นคุณค่าก็อนุโมทนาสาธุ ยินดีด้วย
อย่างมาก

*_นพดล ทองโคตร สร้างชุมชน บนเทือกเขา ให้มีป่าอุดม
สมบูรณ์ มีสาธารณโภคีแบบบ้านราชได้มั๊ยขอรับพ่อครู คล้ายๆ ชน
เผ่าहरรรษา แต่มีโลกุตระ มีศีลบังเกิดในสังคม อย่างแจ่มชัด*

พ่อครูว่า...ในเมืองก็สร้างได้ไปทำทำไมบนเทือกเขา บน
เทือกเขาก็คคนน้อย ไม่มากหรอกคน ไปทำบนเทือกเขาทำไม ไปทำ
ก็ทำได้ ข้างล่างก็มีงานเยอะแยะให้ทำ

ทำได้แต่จะไปทำทำไม มันมีผลน้อย เรามาทำอยู่ที่นี้ ผลมี
มากมีใหญ่เยอะแยะ อย่างภูเขาอาตมาก็สร้างขึ้น มีเขาน้อยๆ ก็สร้าง
ธรรมชาติก็จะพากันสร้าง แต่ที่อยู่อาศัยก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเขาขึ้นให้
เมื่อยทำไม เอาละก็เป็นความคิด เป็นความเห็นของคนนพดล

ตำรวจทหารต้องฆ่าโจรจะมีวิบากไหม

*__ข้อทิพ หนูทอง . ตำรวจที่ ไม่ทุจริต ต้องฆ่าโจรเมื่อจำเป็น
เรียนถามพ่อครูว่า*

1. เขาต้องรับวิบากจากการผิดศีลข้อ 1 หรือไม่

พ่อครูว่า...ตอบ รับ มีกรรมมีวิบาก เดี่ยวอธิบายได้ ขยายต่อไป

*2. ในเมื่อพระพุทธเจ้ายังโปรดทุกคนให้เป็นอรหันต์ไม่ได้ ถ้าไม่
ปราบโจรรุนแรง คนดีจะถูกทำร้ายเรื่อยไป ถ้ากลัววิบากจากผิดศีล
ข้อ 1 สังคมจะสงบสุขได้อย่างไรคะ?*

พ่อครูว่า...ก็จริงของคุณอีก ตำรวจต้องฆ่าคน เป็นวิบากของ
ตำรวจ แต่ผลดีเป็นกุศล กุศลคือผลดี ผลดีของตำรวจคือช่วยสังคม
ให้อยู่เย็นเป็นสุขด้วยการปราบคนร้าย ปราบคนทุจริต มันก็มีกุศล

กุศลมีทั้งดีทั้งชั่วคู่กัน ดี-ชั่วคู่กันนี้ แตกต่างจากสุขกับทุกข์ สุข-ทุกข์เป็นโลกุตระ ดี-ชั่วเป็นโลกียะ โลกียะเป็นสังขารสุข-ทุกข์เป็นของไม่ต้องอาศัยเลย พระอรหันต์ไม่มีสุข-ไม่มีทุกข์ ไม่ต้องอาศัยสุข-ทุกข์ จิตกลางๆ แล้วก็จบกิจเลย

เพราะฉะนั้น ตรงสุข-ทุกข์นี้ จึงเป็นโลกุตระยิ่งยวดที่บรรลุได้ แล้ว จบกิจ จบทุกอย่างเลยในการที่จะจัดการกับจิตวิญญาณหรือ อตตะ

เพราะคนมันโง่กับสุขนี้แหละ จึงเรียกว่า สุขนิยม เทวนิยมไม่ได้ เรียนรู้โลกุตระนี้จึงดี สุขมากสุขน้อยเท่าไรก็ได้แล้วแต่ ถ้าไม่รู้แจ้ง รู้จริง รู้จบจริงๆ แล้วละก็ มันไม่หยุดหยอก มันไม่เกิดปัญญาทะเลโลกเลย มันจะต้องมาศึกษา

ถ้าศึกษาสุข-ทุกข์แล้ว ล้างสุข-ทุกข์ออกไปจากจิตได้เลย นี่แหละคือตัวจบสำคัญ ที่เราจะสลายกิเลส แล้วก็สลายอตตะ สลายจิตนิยามจิตวิญญาณของเราเป็นดินน้ำไฟลม ไม่ต้องมาเกิดวนเวียนอยู่ในวัฏสงสารนี้อีกเลยได้

หรือคุณจะได้เกิดอยู่ก็ได้ แต่ปัญญาญาณที่มันรู้แล้วว่า ดี-ชั่ว คืออะไร ไม่ทำชั่วเลย สัพพะปาปัสสะ อกรรมัง(ไม่ทำบาปทั้งปวง) กุศลสัมปะทา(ทำกุศลให้ถึงพร้อม) ทำแต่ดีเป็นสัจจะในศาสนาพุทธ ที่ทำดีเพียง เกิดอีกก็ชาติก็ทำแต่ดีไม่ทำชั่วอีกแล้ว แต่

โลกียะนั้นจะเกิดวนเวียนแล้วทำดี-ทำชั่วสลับกันไป โง่แล้วก็ฉลาด แล้วโง่แล้วก็ฉลาด อย่างโลกียะไม่เที่ยง เป็นสมบัติพลัดกันชม ดีแล้วก็ชั่ว ชั่วแล้วกลับมาดี ไม่เที่ยงแท้ ไม่มีปัญญาญาณรู้จักชัดเจนในเรื่องดีแท้เป็นอย่างไร ชั่วแท้เป็นอย่างไร ซึ่งเป็นสมมุติ กลับไปกลับมาตามสังคมแต่ละกลุ่ม แล้วแต่กาละ เทศะ ฐานะ ของแต่ละกลุ่ม สมมุติไม่เท่ากัน สมมุติไม่เหมือนกัน

อันนั้นก็เรียนรู้ได้ แล้วทำดีตามสมมุติของโลกเขา ก็คือรู้โลก รู้อัตตา รู้ชัดเจนครบ จึงไม่สับสน ยืนยันเป็นคนมีหลักประกันว่า เกิดอีกก็ชาติก็มีแต่ดี ส่วนสุข-ทุกข์นั้น คุณบรรลุลุธรรม บรรลุอรหัตต์แล้ว ดับสุขดับทุกข์ได้แล้ว คุณจะอยู่ช่วยโลกเขา จะอยู่สอนคนอื่น จะอยู่ช่วยคนอื่นให้รับรู้ตาม จะทำประโยชน์ หรือบำเพ็ญธรรมให้มันเจริญขึ้นไปเป็นพระพุทธเจ้า ที่จะมีชั้น มีตอน อย่างที่อาตมาก็ขยายไปหมดแล้ว โพธิสัตว์ก็ชั้น อรหัตต์ก็ชั้น ก็ขยายความไว้มากมายแล้ว

เพราะฉะนั้น คุณจะอยู่ทำประโยชน์อยู่ ก็ทำไป แม้แต่ที่สุดไปถึงชั้นเป็นพระพุทธเจ้า อาตมายังไม่ถึงพระพุทธเจ้า แต่อาตมารู้พิมพ์เขียวแล้ว รู้แผนที่แล้ว รู้ความเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว อาตมาจะไปเป็นถึงชั้นพระพุทธเจ้าก็เป็นสิทธิของอาตมา

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์สร้างศาสนาขึ้นมาในโลก 1 ครั้งแล้วก็พอแล้ว ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ไหนเป็นพระพุทธเจ้า 2 สมัย..ไม่มี..

เพราะรู้ความจริงแล้วว่า ท่านก็ผ่านโพธิสัตว์มา สอนคนมา รื้อขนสัตว์มา เหน็ดเหนื่อย เหนื่อย อย่างอาตมานี้เป็นโพธิสัตว์ระดับ 7 ก็เหนื่อย ถ้าอาตมาไม่ตั้งปณิธานจะเป็นพระพุทธเจ้านะ อาตมาก็ปรินิพพานไปแล้ว ปรินิพพานเป็นปริโยสาน ไปแล้ว แต่อาตมาก็

1. เป็นภาระที่ต้องต่อภพ ต่อศาสนาพระพุทธเจ้า ไปให้ถึง 5,000 ปี

2. อาตมาก็ตั้งปณิธานไว้ไปเป็นพระพุทธเจ้า อะไรอย่างนี้เป็นต้น

อาตมาจึงจำนนอยู่ ทุกวันนี้พยายามพิสูจนแล้วพิสูจนอีก การฝึกสังขารชั้น ๓ ฝึกการลากสังขาร ที่พูดหลายที่แล้ว พยายาม.. เป็นได้ พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ ผู้ที่จะให้อายุยืนยาวกว่ากัป ก็ทำได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเกินสามัญของมนุษย์ธรรมดาที่จะรู้ได้ ทำได้ เป็นได้ ก็มาพิสูจนสิ คนที่อยากจะรู้ว่าโลกุตระนี้ เป็นธรรมะที่เหนือโลกียะอย่างไร? เชิญมาพิสูจนนะ

ต่อของคุณช่อทิพ อีกว่า คนที่ยังวนอยู่ในวงวัฏฏะ ต้องไปเป็นทหาร เป็นตำรวจ ต้องฆ่าโจร เขาได้กุศล แต่ไม่รับวิบากไม่ได้ มีวิบาก เพราะฉะนั้น คุณยังชอบอาชีพ คุณยังอยู่ในกรรมวิบากในภารกิจที่คุณเป็นจริงอย่างนั้น..คุณต้องทำ เพราะฉะนั้น ผู้รู้แล้วไม่ไปเป็น ไม่ไปเป็นตำรวจ ไม่ไปเป็นทหาร รู้ตั้งแต่ไม่ไปเป็นชาวประมง

ไม่ไปเป็นชาวปศุสัตว์ที่ต้องฆ่าสัตว์ ต้องฆ่าปลา..ไม่ไปเป็น ไม่ไปทำอาชีพอย่างนั้น เพราะเรารู้กรรม รู้วิบาก ผู้ที่รู้กรรมรู้วิบากแล้ว จะรู้ทำงานอื่นเบากว่า การฆ่าสัตว์ ฆ่าปลานั้นหนักกว่า ปลุกผักปลุกพืชไม่มีบาป ไม่มีกรรม ไม่มีวิบากอะไร มันยากกว่ากัน ไอ่อย่างนั้น..มันยากซึ่งอะไรหลายๆ อย่างอาตมาไม่ลงรายละเอียด

เพราะฉะนั้น สรุปตรงที่ว่า มีประโยชน์ไหม ตำรวจ ทหาร มีประโยชน์ ยิ่งอยู่ในสังคมของคนร้ายๆ เลวๆ ตำรวจ ทหารยังมีประโยชน์มาก เพราะฉะนั้นสังคมที่ร้ายเลวลดลง ตำรวจ ทหารก็มีความจำเป็นน้อยลง จนสุดท้ายไม่ต้องมีตำรวจ ทหาร ก็คือสังคมที่ ไม่มีคนที่จำเป็นจะต้องใช้ตำรวจ ทหารแล้ว ร้ายเลว ร้ายแรงไม่มี..เป็นสังคมเจริญ อย่างสังคมชาวอโศกไม่ต้องมีตำรวจ ทหาร ก็มีนะตำรวจเขาให้ตำแหน่งมา แต่เราไม่ได้รับ ตำรวจเราก็เป็นอย่างนั้น ไม่รู้จะทำหน้าที่อะไร ตำรวจจริงมาอยู่ที่นี่ก็ไม่ได้ทำหน้าที่อะไร นอกจากมาเป็นจراح มาอะไรนิดหน่อย มันไม่มีความจำเป็น มันก็ต้องเลิก

อาตมาเคยเทศน์ว่า ถ้าประเทศใด สามารถที่จะทำตนเป็นกลาง แล้วก็ประกาศต่อโลกเลย ว่าเราเป็นกลาง เราไม่รบราฆ่าฟันใคร ใครรุกรานเรา เราก็ให้รุกราน แต่เราอยู่อย่างกลาง และทำประโยชน์ให้ผู้อื่น

เพราะฉะนั้นคนที่ทำประโยชน์ ที่ทำให้แก่ผู้อื่นอยู่ แล้วเราก็มีประโยชน์ที่จริงโดยเฉพาะ 1. ประโยชน์อาหาร 2. ประโยชน์ความช่วยเหลือแก่อีก 2 ประโยชน์อาหารกับประโยชน์ความช่วยเหลือแก่อีก 2 อันนี้แหละยิ่งใหญ่ที่สุดเลย

จนทุกวันนี้ถึงโลกจะเสื่อมลงมาก โลกโลกก็ยะมันใกล้กลัฏฐิคมมันเสื่อมแล้วก็ตาม เขาก็จะยังรู้ยู่่ว่า สังคมหรือประเทศใดที่มีคุณค่า ประโยชน์ทางอาหารและความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างจริงใจอยู่ อาตมาใช้คำว่าช่วยเหลือผู้อื่นอย่างจริงใจนะ คือช่วยเหลืออย่างไม่ต้องการอะไรตอบแทน ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างจริงใจ สังคมนั้นเป็นความเจริญ เป็นสังคมสูงส่ง เป็นสังคมที่มีค่า อย่างน้อยก็สร้างอาหารให้คนอื่น เขาพึ่งพา ไม่ต้องไปพึ่งพาหรือกอาวุธ เราพึ่งอาหารนี้เป็นหลัก เราก็พึ่งแต่ความช่วยเหลือนี้เป็นหลัก จะช่วยเหลืออะไรก็แล้วแต่ โดยเฉพาะช่วยเหลือด้านความเจ็บป่วย ช่วยเหลือด้านความบกพร่องลำบากลำบากอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งเป็นสัจจะที่พิสูจน์ได้

เพราะฉะนั้น ในเมืองไทยนี้ก็ตาม ยังมีพวกที่ต้องการอำนาจ ต้องการเบ่ง ต้องการ ลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข มันก็จะไม่หมดไปง่ายๆ หรืออก แต่มันก็น้อยลงๆ และก็มีความประชากรส่วนใหญ่เข้าใจด้วยว่า มีอย่างที่เป็นพวกไม่แสวงอำนาจ ไม่แสวงการยิ่งใหญ่ ซึ่งเห็นๆ อยู่

ขอภัยที่อยากจะยกตัวอย่างของจริง คนจริง มันจะได้เข้าใจ
 ง่ายๆ อย่างคณะทักษิณ คณะก้าวไกล นี่ยังหลงแบบโลกียะแบบ
 เทวนิยมเข้ามา ยาก.. เพราะฉะนั้นจะเกิดในเมืองไทยนี้มันก็เหลือ
 เชื้ออยู่เท่านั้นเอง แต่ยาก

แล้วอาตมาก็เห็นว่า เมืองไทยมีตัวอย่างอันสุดเลวร้าย แล้วก็ยังมี
 มีฤทธิ์มีเดชอยู่ แต่มันไม่มีสิทธิ์ที่จะมีอำนาจครอบงำประเทศไทยได้
 อาตมาขอพูดโดยมั่นใจของตัวเองเลย ไม่ได้หрок ยอมเสียเถอะ
 แต่เขายอมไม่ได้ เพราะกิเลสของเขาจริงๆ กิเลสมันหนา มันแน่น
 มันหนัก มันแน่น มันยอมไม่ได้ อย่างที่เห็นนี้ ดิ้นจนสุดดิ้นเลยนะ ดิ้น
 จนกระทั่งทุกวันนี้อาตมาก็เห็นเลยรู้สึกว่าเขาไม่เหน็ดไม่เหนื่อยเนาะ

_สู่แดนธรรม... เขาคงเชื่อว่าเขามีเงินมากใช้ไหมครับ

พ่อครูว่า... ด้วย เงินกับอำนาจ เขาเชื่อว่าคนนับถือเขา มันก็
 น้า... อาตมามี อจินไตย อันนี้...

นายกคนปัจจุบันของไทยชื่อ เศรษฐา คำว่า เศรษฐะ เศรษฐโล
 แปลว่าเจริญ แต่มันเจริญจริงหรือเจริญปลอม ในเมื่อเขายกย่อง
 ทักษิณอยู่ เห็นไหม ช้อน เห็นไหม เห็นให้สัมภาษณ์กับคน กับต่าง
 ประเทศ ซึ่งมันก็ทำใจได้ เพราะมันเป็นสัจจะที่มันเป็นของจริงที่เป็น
 ตัวอย่างให้เราได้เห็น ในเมืองไทยเป็นตัวอย่างอันสุดยอดเลย สุด
 ยอดจริงๆ

ยกตัวอย่างง่ายๆ นายกที่แท้จริง คนดีที่แท้จริง คนเจริญที่แท้จริงหรือเศรษฐาที่แท้จริงคือ ประยุทธ์ จันทร์โอชา ไข่ใหม่ เป็นเศรษฐาที่แท้จริง แต่เศรษฐาตัวปลอมกำลังมาแสดงตน ฟังเข้าใจไหม

เพราะฉะนั้น ประชาชนมีตัวอย่างให้เห็น เขาก็แสดงเต็มทีของเขา ด้วยความซื่อ เศรษฐาเขาก็ซื่ออย่างจริงใจเหมือนกัน แต่เขายังจมอยู่ในเงินอยู่ในอำนาจทั้งนั้นแหละ เขายังอยู่ในฤทธิ์ยังถูกรอบงำด้วยเงินและอำนาจทั้งนั้น และงานที่เขาจะทำจะเป็นเศรษฐกิจอะไร ก็ไปเป็นเรื่องแบบโลกียะทั้งนั้น มันไม่ได้เข้าโลกุตระ ไม่เหมือนพลเอกประยุทธ์

เพราะฉะนั้นเราผลงานและประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติที่ได้กินได้อาศัย นั้นเป็นหลัก ไม่ใช่เอาปริมาณมวลของจำนวนเงิน จำนวนอำนาจ ปริมาณ แต่เอาคุณภาพของสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้อาศัยแท้จริงเป็นปัจจัยที่สำคัญ เป็นหลักตัดสิน

สรุปแล้วผู้ที่ยังจะต้องมีวิบากเป็นตำรวจเป็นทหารนั้นนะ
ช้อน ยกตัวอย่าง

อาตมาไม่รู้ประวัติของพลเอกประยุทธ์ ว่าได้ไปรบราในสนามรบใดหรือไม่ ... (เสียงตอบ ไปรบเวียดนาม) เอ้อ รบ ก็ต้องมีวิบาก

เพราะฉะนั้น มันก็ยังเป็นเศษส่วนของตัวอย่างที่จะต้องมียิบากซ้อน
อยู่อย่างนี้

ยกตัวอย่างอีกอันหนึ่ง อย่าง พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ไม่ได้ไป
รบไปราอะไรกับใคร ท่านไม่มีวิบากใดเลย อย่างนี้เป็นต้น หรือแม้แต่
รัชกาลที่ 10 ก็ไม่ได้รบรา นี่ก็เป็นสิ่งที่ซ้อนอยู่ในความเป็นประเทศ
ไทย ท่านเป็นทหารนะ ที่จริงก็เป็นจอมพล เป็นจอมทัพเหนือกว่า
พลเอกทั้งหมด เดียวนี้ไม่มีตำแหน่งจอมพลแล้ว ท่านเป็นจอมทัพ
เหนือกว่าพลเอกทุกเหล่า ทหาร 3- 4 เหล่า

เพราะฉะนั้น ในความซ้อนของความจริงเหล่านี้ ที่อาตมา
พยายามอธิบายให้ฟัง ขอภัยที่จะต้องพูดความจริงอีกทีหนึ่งว่า
อาตมาผ่านสิ่งเหล่านี้มาตั้งแต่ชาติก่อนๆ ผ่านมาเป็นโพธิสัตว์ระดับ
7 นี้ อาตมาผ่านมาหมดแล้วทั้งนั้นแหละ

มาชาตินี้เป็น นียตโพธิสัตว์ ที่จะขึ้นไปเป็นมหาโพธิสัตว์และ
เป็นพระพุทธเจ้า มันรอบสุดท้ายแล้ว ที่จะมาเคยอธิบายว่าเป็นผู้ที่
สอบจะขึ้นไปเป็นตำแหน่งพระพุทธเจ้าได้แล้ว 3 ตำแหน่งสุดท้าย
7 8 9

จาก 5 6 ยังไม่ได้ อนิยตะ ยังไม่แน่นอน จะมาเป็นพระพุทธเจ้า
ยังไม่ได้ สอบเข้ามหาวิทยาลัยพระพุทธเจ้ายังไม่ได้ อนิยตะ ยังไม่
เที่ยง อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้น ในความซับซ้อนที่เมืองไทยแล้วก็มีความรู้ มี ศาสตร์ มีพุทธศาสตร์ให้เราได้ศึกษาอย่างนี้ มันเป็นความรู้และเป็น ศาสตร์ที่โลกในประเทศอื่นใดๆ เขายังไม่มี แม้จะมีประเทศที่เป็น เมืองพุทธ พลเมืองของเขาก็เป็นพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่ เช่น ประเทศพม่า ประเทศเขมร ก็มีพุทธไมใช่น้อย ประเทศญวน ประเทศ ลาว ลาวก็มีน้อยแล้ว ไปเป็นคอมมิวนิสต์ซะหนัก แล้วแม้ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่นเขาก็มีศาสนาพุทธ ประเทศศรีลังกาก็ตาม ก็ไม่สู้ ประเทศไทย อาตมากล่าวพูดได้ด้วยว่า ประเทศเหล่านั้นยังไม่มี โลกุตระ มีโลกุตระอยู่ในประเทศไทยนี้ประเทศเดียวขณะนี้ ไกลกสิ ยุคนี้ มีอยู่ประเทศเดียว

และแม้จะมีอยู่ประเทศเดียวยังมีจำนวนปริมาณมาก ไข้ไหม โลกุตระในเมืองไทยนี้ยังมีจำนวนมากไข้ไหม (เสียงตอบ ไม่ใช่) เออ ฉลาด มีน้อย ก็มีอยู่แค่นี้เอง กระຈิบแค่นี้ น้อย นี่ก็ยืนยันสัจจะว่า มัน เป็นความเสื่อมไกลกสิยุค มันเป็นยุคที่มันยากแล้วในโลกุตระ แต่มัน ยังเหลือความจริงยืนยันพิสูจน์อยู่ในโลก

อาตมาอธิบายไปนี้ ไม่รู้ว่าคุณขอทิพย์ จะได้ปลดความสงสัย หรือยัง เรื่องวิบากศีลข้อ 1 ข่าสัตว์ ต้องไปเป็นตำรวจ หทาร

เพราะฉะนั้น ผู้ที่รู้จักแล้วก็ต้องเลิกมา ผู้ยังไม่พ้น มันก็มีส่วน วิบาก แม้แต่อาตมาก็ยังมีส่วนวิบาก ชาตินี้ไม่ใช่อาตมาไม่เคยฆ่า

สัตว์ อาตมาฆ่าปู ฆ่าปลา ไปจับปู จับปลาที่แม่น้ำมูล แก่งสะพือนี้
แต่ก่อนอาตมาเด็กอำเภอพิบูล ลงตกปลากันมากก็ไม่ใช่น้อย ช้อน
ปลาแก้วมาทีละโหม่งๆ (โหม่ง มอง ช้อนอุปกรณ์ช้อนจับกุ้งปลาเล็ก) โอ้โห!
บางที ทีละร้อย ทีละพัน ทีละหมื่นตัว อะไรอย่างนี้เป็นต้น จับกุ้งจับ
อะไร โอ้โห มันมาทีละโหม่ง หรือไปคอยตกทีละตัว ไปคอยจับทีละ
ตัว ก็ว่าไป

ซึ่งมันก็เป็นเศษวิบากของแต่ละคนๆ เมื่อรู้ตัวแล้วก็เลิก มัน
ค่อยๆ เจริญในคน มันค่อยๆ พัฒนาไปเป็นอาริยะที่เจริญขึ้น เจริญขึ้น
เอาผ่านคุณช่อทิพ วิบากเหล่านี้มันก็เป็นสิ่งที่ลึกซึ้ง คัมภีรา ทุ
ททัสสา ชับช้อน

ยุคนี้ก็ต้องมีคู่เทียบธรรมะกับธรรม

*_Boonyakorn Pattanasattaporn บุญญากร พัฒนสัทธาพร .
ขัดจริยธรรมหรือเปล่า เอาคนที่ติดคุกเพราะโกงบ้านกินเมือง มาเป็น
ประธานที่ปรึกษานายก ที่สำคัญนายกเป็นนายกของประเทศไทยนะ
ไม่ใช่นายกของพรรคเพื่อไทย จะทำอะไรต้องคำนึงถึงความ
เหมาะสมด้วย ที่สำคัญทักษิณผ่าตัดจริงมั้ย ป่วยหนักจริงมั้ย
นอนโรงพยาบาลจริงมั้ย นี่คนไทยไม่มีใครรู้ รัฐบาลนี้ไม่โปร่งใสนะ
แถมทำให้ประชาชนมองว่า ทักษิณมีอภิสิทธิ์เหนือคนไทยทุกคน มัน*

ดูไม่ยุติธรรมในสายตาคนไทย นายกควรจะจัดการเรื่องนี้มากกว่าจะ
เอาคนแบบนี้มาเป็นประธานที่ปรึกษา

พ่อครูว่า...เอาคนที่ติดคุกเพราะโกงบ้านกินเมือง มาเป็น
ประธานที่ปรึกษานายก เอาคนที่เป็นนักโทษเด็ดขาด มาเป็นที่
ปรึกษานายก เป็นนักโทษเด็ดขาด มีบันทึกด้วยนะ บันทึกในพระราช
กิจจานุเสก ชื่อ ทักษิณ ชินวัตร พูดชัดเจนเลย แม้จะเปลี่ยนชื่อเป็น
โทนี่ วูดซัม หรืออะไรก็ตาม

นี่ก็เป็นตัวอย่างอันที่สดว่า เมืองไทยยังตกอยู่ในอิทธิพลความ
เลวร้ายนี้ถึงขนาดนี้ ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ก็ไม่ได้สำนึกเลย ซึ่งก็
ยังทำกันอยู่เนี่ย แหม! ส่วนผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่เห็นว่ามันไม่น่าจะ
เป็นนี่นะ มันก็ได้แต่มันเขี้ยวอยู่เท่านั้น ทำไมคาราคาซังอย่างนั้นอยู่
ได้

__ป่วยหนักจริงไหม นอนรพ.จริงไหม นี่คนไทยทุกวันนี้ก็ไม่มีใครรู้
เหมือนอย่างธัมมชโย ทุกวันนี้ก็ไม่มีใครรู้ อยู่ไหน มันมีทั้ง 2 ทาง
ทางธรรมก็คือธัมมชโย ทางโลกก็คือทักษิณ นี่ก็เป็นอจินไตยที่
ชัดเจน ตัวอย่างต้องมีตัวจริง เหมือนอย่างในยุคพระพุทธเจ้าต้อง
มีเทวทัต อะไรอย่างนี้ มันของแน่ๆ ไม่จั่นมันไม่ยืนยันความจริงนะ
หรือในยุคนี้ต้องมีโพธิรักษ์อะไรอย่างนี้ เขายังไม่รู้หรอก แต่พวกคุณ

รู้แล้ว ยังไงๆ พวกคุณก็รู้แล้ว แต่คนที่ยังไม่รู้ ยังไงๆ เขาก็ยังไม่รู้ คน
ค่อยๆ รู้มาจะค่อยๆ รู้

มันจะยืนยันอยู่ว่า พวกเราจะล้มเหลวไหม หรือเขาจะ
เปลี่ยนแปลงมาไหม เขาไม่เปลี่ยนแปลงมาก็เรื่องของเขา ถ้าพวก
เขาเปลี่ยนแปลงก็จะมีมา ถ้าเราแน่นอน เทียงแท้ ยืนยัน นิจจัง
(เทียงแท้) ฐวัง (ถาวร) สัสตัง(ยืนนาน) อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปร
เปลี่ยน) อสังหิรัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปิง(ไม่กลับกำเริบ)
เช่นนี้ก็ยืนยันเทียงแท้แน่นอนตลอดกาล มันไม่มีเปลี่ยนแปลงอะไร
มันของจริง นี่เป็นคำยืนยันของพระพุทธเจ้า เป็นพระบาลีที่อาตมามา
ใช้ตลอดเวลา

__รัฐบาลนี้ไม่โปร่งใสนะ ก็เห็นอยู่ว่ารัฐบาลนี้ยังไม่โปร่งใส ยังมี
อะไรคลุมๆ เครือๆ ที่ไม่เปิดเผย ทำไมเป็นอย่างนี้กันไ้แล้วยังไง มันไม่
น่าจะขัดข้อง มันไม่น่าจะคลุมเครืออึมครึมอะไรอยู่อย่างนี้ไ้ได้ไง

__ถามทำให้ประชาชนมองว่า ทักษิณมีอภิสิทธิ์เหนือคนไทยทุก
คน มันดูไม่ยุติธรรมในสายตาคนไทย นายกควรจะจัดการเรื่องนี้มาก
กว่าจะเอาคนแบบนี้มาเป็นประธานที่ปรึกษา

พูดชัดเจนยิ่งกว่านายก คนนี้มองได้ชัดเจนยิ่งกว่านายก
เอ้าผ่าน..นี้ก็ดูไป เพราะพวกเราเป็นพวกดูไป เราไม่ใช่พวกดูไป เรา

ก็ไปอย่างนี้แหละ เขาก็อุตสาหัไม่เป็นคนดูไบแล้ว จะมาเป็นคนไทย แต่คนไทยก็ยังเป็นคนไทยอยู่ ยังไม่เป็นคนไทย ตอนนี้ก็โง่ๆ

*_สู่แดนธรรม... พ่อท่านเคยบอกว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่
ปรองดอง อะลุ่มอล่วยกันครับ*

พ่อครูว่า... นั่นก็เป็นด้วยส่วนหนึ่ง ไม่ถึงขั้นแรงขนาด ก็เอาเถอะ
ก็ค่อยๆ ดูไป

SMS จากอาทิตย์ที่ 24 ก.ย. รายการ พุทธศาสนาตามภูมิ ภาค
ทบชวน

*_ข้อทิพ หนูทอง . พระสูตรต่างๆ ที่พ่อครูและภิกษุทั่วไปนำ
มาสอน เช่น พระธรรมจักร ศิริमानนท พระพุทธเจ้าทรงตั้งชื่อเอง
หรือพระอื่นตั้งชื่อเองคะ?*

พ่อครูว่า...พระพุทธเจ้าตั้งก็มี พระอื่นตั้งก็มี มีทั้ง 2 อย่าง
อาตมาไม่สามารถจะระบุไปได้ทั้งหมด ธรรมจักรก็ปวัตตนสูตรนี้
พระพุทธเจ้าตั้ง ศิริमानนทสูตร ดูเหมือนจะไม่ได้เรียก แต่มีพระที่ชื่อ
ศิริमानนท พระสาวกก็มาเรียกว่า เป็นเรื่องของศิริमानนทนี่ เป็นศิริ
मानนทสูตร อย่างนี้เป็นต้น ก็มีทั้งที่พระพุทธเจ้าตั้งและที่คนอื่นตั้ง
ชื่อ ก็ไปเอาสำคัญอะไรนักหนา เอาน่าอย่าพยายามจะเจาะเข้าไปจะ
ต้องพระพุทธเจ้าอย่างเดียว เหมือนท่านคึกฤทธิ์น้อยเลยนะ ท่าน

คือฤทธิ์ได้แต่เอาพระพุทธเจ้า ถ้าไม่ใช่พุทธพจน์ไม่เอาเลย ก็เรื่องของท่าน **(พ่อครูไต่ดออกด้วย)**

_จรรยา ประเสริฐ . กราบนมัสการ เข้าใจแล้วค่ะ ว่าเรารวมเอาของที่ชอบ แล้วมาทำลายรูป (เพราะพื้นฐานของดิฉัน ชอบกินแกงกะทิ ทุกอย่างที่เป็นกะทิ) ต่อไปจะเอาของที่ไม่ชอบมารวม ดูซิว่าจะยังอร่อยอยู่ไหม???? กราบสาธุค่ะ

พ่อครูว่า... ลองทำเลย เอาละอันนี้ไม่ต้องอธิบายความมาก กำลังลองปฏิบัติ ลองไปทดลองจริง ของใครของมัน ไปอ่านหนังสือ “เจริญชีพด้วยการก้าวฯ” นั้นแหละเอามาพูดเรื่องนี้ไว้เยอะหนังสือเรื่อง “เจริญชีพด้วยการก้าวฯ” ในเล่มนี้อธิบายไว้เยอะหนังสือเก่าๆ ไม่ได้พิมพ์เพิ่มแต่มีเยอะ

_ใบฟ้า ธรรมะธारा นาวาบุญนิยม กราบนมัสการพ่อครู ด้วยสุดเศียรเกล้าฯ

สืบเนื่องจากหนังสือ "อภิธานศัพท์" ของ "ชาวอโศก" มีขนาดเล็ก และจำนวนหน้า ที่โตและหนา มาก เนื่องจากเป็นการรวบรวมคำเทศน์ของพ่อครู อย่างละเอียด ทุกคำความและร้อยเรียงตามหมวดธรรม ตามกรอบของเวลาที่ได้กำหนดโดยคณะผู้จัดทำ ซึ่งได้ทำ

สำเร็จ แล้วเป็นเล่มแรก ดังแจ้ง ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการค้นหาคัพท์ต่างๆ ที่ปรากฏใน หนังสือเล่มนี้ ซึ่งจะเป็นศัพท์ที่ พ่อครูเป็นผู้ขยาย ให้นิยาม โดยมีรากศัพท์มาจากพระไตรปิฎก ต.ย. เช่น คำว่า กาย บุญ ฌาน และสมาธิ เป็นต้น ให้มีนัยยะความหมาย ที่ถูกต้องถูกต้องตรง อย่างสัมมาทิฐิ อันเป็นส่วนสำคัญของการฟื้นฟู และกอบกู้พระพุทธศาสนา ที่มีคำสอนผิดเพี้ยนไปในปัจจุบัน การ สกัดคัดกรองนิยามดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและควรทำอย่างยิ่ง

จึงใคร่ขอกราบเรียนเสนอให้ได้มีการรวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ให้ อยู่ในรูปแบบของคำความที่กระชับ กระชับเนื้อหา ให้สั้น เข้าใจง่าย โดยมีนัยยะที่สำคัญและถูกต้องถูกต้องตรงเป็นแกน ผู้ที่จะทำหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ ความจริงใน ด้านนี้เป็นสำคัญ

กราบขอโอกาสอีกครั้งค่ะ ที่จะขอกราบเรียนเสนอท่านสมณะ ชาญชัย ศิริเตโช และท่านปัจฉาสมณะแสนดิน ได้กรุณาร่วมจัดทำ เป็นปิตุบุชาแก่พ่อครู เพื่อให้ชาวอโศก และผู้แสวงหา ได้มี "คู่มือ ศัพท์อโศก" ฉบับกะทัดรัด ดังเช่น หนังสือ "ธรรมพุทธสุดลึก" ที่ สะดวกใช้ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยมีหนังสือ "อภิธานศัพท์" ฉบับเต็ม เป็นฐานข้อมูลค่ะ กราบเรียนเสนอมา ให้พ่อครู ได้กรุณา พิจารณาตามสมควรค่ะ กราบขอบพระคุณด้วยสุดเศียรเกล้าฯ

ใบฟ้า ธรรมชาติ นาวาบุญนิยม อ. 24 ก.ย. 2566 05.48

น.

พ่อครูว่า...ก็ได้ยินกันถ้วนทั่วไป ผู้ใดจะเห็นด้วยเห็นดี มันเป็นประโยชน์มากเหมือนกันนะ ถ้าใครจะเอาด้วย ก็คิดอ่านกัน รวบรวมกันทำก็แล้วกันจะเป็นประโยชน์ ถ้าผู้ใดเห็นควรก็เอา ลงมือ มีคนพอรู้ร่วมมือกันได้อยู่หลายคน ก็เสนอแนะมาก็ได้ละนี้ 2 รูปนี้ก็ได้อมา และคนอื่นก็ว่ากันไป

ประชาธิปไตยโลกุตรที่มีอายุ 3 และ อธิปไตย 3

_บ้านเล็กเมืองน้อย

กราบนมัสการพ่อท่านด้วยความเคารพรักรยิ่ง

ความก้าวร้าว หยาบคาย ละเมิดสิทธิผู้อื่น

ความโกหก เสแสร้ง หลงสีหิวแสง ego สูง

ความไร้สำนึก ใจดำ ขาดความรับผิดชอบ

ความไร้คุณธรรม แยกแยะผิดชอบชั่วดีไม่ได้ เหล่านี้เป็นอาการ

ซ้ำซาก ของ โรคไซโคพาธ (Psychopath) (พ่อครูว่า แปลง่ายๆ ว่า

โรคจิตนั่นแหละ) ที่เกิดขึ้นทั่วโลก และกำลังลุกลามในสังคมไทย

ปัจจุบัน

_ความสามานย์ต่อเนื่องไม่หยุดของระบบทุนนิยม ได้สูมวิกฤติทางเศรษฐกิจรอบแล้วรอบเล่า บั่นการเมืองฉ้อฉล ให้ยิ่งยอกย้อน ป่วนรากฐานสังคมจนบอบช้ำ สะสมเกินขีดจำกัดของคนรุ่นก่อนๆ จะแบกรับไหว

..... ผลกระทบอันเลวร้าย จึงส่งต่อถึงลูกหลาน ทำให้เป็น “โรคไขโคพาธ” ในปัจจุบัน

ความแตกแยกในครอบครัว การถูกเลี้ยงดูแบบละเลย เพิกเฉย การถูกทารุณกรรมในวัยเด็ก การศึกษาที่ขาดจิตวิญญาณ การที่ต้องเติบโตมาในสภาพสังคมที่โหดร้าย ฯลฯ... ล้วนเป็นสาเหตุของโรค

เมื่อผลไม้พิษสุกงอม ในสภาพสังคมที่แร้นแค้น...สิ้นหวัง ผู้คนจึงถูกใช้เป็นเครื่องมืออเนกประสงค์ ที่สะดวกซื้อราคาถูก

เหมาะเจาะกับการเข้ามาเก็บเกี่ยวผลผลิต ที่ได้หวานเมล็ดพันธุ์พิษเอาไว้ (จากการส่งออกประชาธิปไตย) ...ด้วยกลยุทธ์ ปลุกปั่น-แบ่งแยก-ล้มล้าง-เปลี่ยนแปลง...ของชาติมหาอำนาจตะวันตก เจ้าลัทธิทุนนิยมสามานย์ ที่ยังคงล่าอาณานิคม กวาดต้อนบริวารอย่างแข็งขัน โดยบั่นการเลือกตั้ง เปลี่ยนตัวผู้นำ ให้หุ่นเชิดตะวันตกได้

เข้าสู่อำนาจ... เพื่อ ครอบครองโลก โดยไม่ปกครอง (ครอบงำ
 บงการ)...

พอรู้ว่า...สำนวนคำว่า “ส่งออกประชาธิปไตย” นี้ ประเทศ
 ต่างๆ ที่พยายาม ที่ประกาศตนว่าเป็นประชาธิปไตย (ย่อ ปชต.) ไม่
 ว่าจะเป็น ปชต.ขาเดียว หรือ ปชต. สองขา ก็พยายามส่งออก ปชต.
 ของตนไป ประเทศที่พยายามส่งมากก็มีเยอะหลายประเทศ เช่น
 อเมริกา อังกฤษ ประเทศอังกฤษเขาเป็นต้นแบบของคำว่า ปชต.
 อังกฤษไปเป็นอเมริกาแล้ว ปชต. อเมริกา ก็ไม่ใช่แบบอังกฤษ
 อเมริกาเขาเป็น ปชต. ไม่มีพระมหากษัตริย์ ดึงประชาชนเลือกขึ้นมา
 เป็นเบอร์หนึ่งของประเทศ แล้วก็อยู่ในสมัย 4 ปี แบบของเขา อะไร
 อย่างนี้เป็นต้น ก็ทำกันไป ก็มีนัยยะที่แตกต่างกัน

ตรงที่คำว่า “ส่งออกประชาธิปไตย” นี้ ปชต.กลายเป็นสินค้าส่ง
 ออกของประเทศที่มั่นใจว่าตัวเองเป็นประชาธิปไตย เช่น ประเทศ
 ไทยส่งออกแล้วก็มีผู้นำเข้า เพราะไปศึกษาประชาธิปไตยจาก
 อเมริกามา เป็นต้น จากตะวันตก สรุปลง่ายๆ จากเทวนิยม

อาตมาขอยืนยันว่าประชาธิปไตยเทวนิยม เป็นประชาธิปไตยไม่
 บริบูรณ์ เป็นประชาธิปไตยขาเป่ เป็นประชาธิปไตยขาหัก จาก
 เทวนิยมนี้แหละ แม้จะเป็นประเทศที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น

ประมุขด้วยก็ตาม ก็ยังไม่สมบูรณ์แบบ เพราะเขายังไม่มีโลกุตระธรรม
(พ่อครูไต่ดออก)

คำว่าโลกุตระธรรมนี้ลึกซึ้งที่สุด ที่อาตมาเห็นว่า อาตมามีชีวิตทำงานมา 53 ปีอย่าง ขยายความคำว่า โลกุตระธรรม ยังไม่ได้มากพอ มันยากจริงๆ มันเป็นอินไตยจริงๆ คาคิดคะเนไม่ได้ง่ายๆ มันสว่นกระแสนหรือมันทวนกระแสกับโลกุตระธรรม มันคนละเรื่อง

ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐศาสตร์ ถ้าหมายเอาเรื่องของทรัพย์สิน วัสดุศาสตร์ก็หมายถึงเรื่องอำนาจ เพราะฉะนั้นในโลกียะ วัสดุศาสตร์เขาก็จะต้องเป็นเจ้าของอำนาจ เศรษฐศาสตร์เขาก็จะต้องเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ไข่มุข ง่ายๆ แล้วก็จริงอย่างนั้น

แต่โลกุตระนั้น ไม่เป็นเจ้าของอำนาจและไม่เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ไม่ติดยึดในอำนาจ ไม่ติดยึดในทรัพย์สิน แต่รู้ว่าเป็นสิ่งที่อาศัย แล้วอาศัยอย่างที่มีมันเกิดมีที่เป็นประชาธิปไตยจริงๆ เช่น อำนาจ ก็ประชาชนเขาเป็นผู้ให้ เราไม่รับ หรือเราเองเราจะไม่ได้ยึดถือ ไม่ใช่จะบอกว่าไม่รับแต่เขาให้เอง นี่คือ ประชาธิปไตย

ทรัพย์สินก็ตาม เราไม่เอา เราไม่สะสม แต่มีได้ ให้ได้ เขาให้ ให้ ให้ แต่เราไม่ต้องแบกต้องหาม อำนาจก็ตาม ทรัพย์สินก็ตาม เราไม่ต้องไปสะสม เราไม่ต้องไปแบกหาม แต่เรามีเราได้อเองโดยสังขาร เป็นสังขารโลกุตระที่มันมี มันมีอยู่ที่ในประชาชนจึงเรียกว่า

ประชาธิปไตย ประชาชนเต็มใจจะให้อำนาจ ประชาชนเต็มใจจะให้
ทรัพย์สิน เพราะเขาเชื่อว่า ผู้นี้เป็นผู้ที่ใช้ทรัพย์สินเป็น เป็นผู้ให้
อำนาจเป็น ใช้แล้วเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นอำนาจ
หรือว่าเป็นทรัพย์สิน ใช้แล้วเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ไม่ได้เป็น
ประโยชน์มาเพื่อเข้าหาตัว นี่คือนิยามประชาธิปไตย ไม่มีตัวตน

ไม่มีตัวตน ไม่เพื่อตัวเอง ไม่เพื่อพรรคพวก ไม่เพื่อหมู่กลุ่ม
อย่างทักษิณนี่เพื่อตัวเองสุดยอด เพื่อลูกหลานสุดยอด เพื่อตระกูล
สุดยอด เพื่อพรรคพวกสุดยอด ขอรักที่ต้องยกตัวอย่าง เพราะมัน
เป็นจริง เขาเป็นอย่างนั้น เป็นตัวอย่างที่เป็นตัวอย่างให้เห็นชัดๆ อยู่
แล้ว มันจึงไม่ใช่ประชาธิปไตยเลย แต่เขาชี้ตัวว่าเขาเป็น
ประชาธิปไตยจริงๆ

ขอรักที่ต้องบอกว่า ประชาธิปไตยต้องมาดูแลแบบอย่างของชาว
อโศก เป็นประชาธิปไตยที่มีประชาชนเป็นผู้ให้ ให้ทั้งอำนาจ เท่าที่มี
ก็แค่นี้แหละ แต่ก็ยังเป็นของบริสุทธิ์ ให้ทั้งทรัพย์สิน ก็แค่นี้ แต่ก็ยังเป็น
ของบริสุทธิ์ พอกิน พอใช้ พอเป็นไป ไม่ไปตะกละตะกลาม ไม่ได้
อยากได้ แต่คุณให้เองนะ เขาจะให้เราเอง เราไม่ต้องไปเรียกร้อง
เราไม่ต้องไปใช้เล่ห์เหลี่ยม ไม่ต้องไปใช้วิธีการเพื่อกอบโกยมา ไม่
ต้อง มันเป็นความบริสุทธิ์ที่เขาให้

เพราะฉะนั้น อำนาจกับทรัพย์สิน 2 อย่างนี้แหละ ในสังคม มนุษยชาติ จะเรียกว่า ประชาธิปไตย ก็อยู่ใน 2 อย่างนี้แหละเป็น เครื่องขั้บง โดยที่เราไม่เอา เราไม่สะสม แต่เรามีโดยประชาชนเป็นเจ้าของ ประชาชนเขาพร้อมที่จะให้ ต้องการเอามาทำประโยชน์เมื่อใด ทั้งอำนาจและทรัพย์สิน เขาให้มาเมื่อนั้น แล้วเราก็ใช้เมื่อนั้น ถ้าไม่ใช้ เราก็ให้ประชาชนเอาไป ใช้อำนาจเท่าที่จะใช้เฉพาะตน ทรัพย์สินเฉพาะตน ก็จะใช้อาศัยไป ต้องการรวมมาเป็นหนึ่งเมื่อไหร่ ก็มา

นี่เป็นนัยสำคัญที่อาตมาขยายความ ความเป็นประชาธิปไตยในวันนี้ ลึกซึ้งได้พอสมควร เพราะฉะนั้น ผู้ที่ศึกษาทางรัฐศาสตร์มา ศึกษาประชาธิปไตยอะไรๆ มา ก็ศึกษามาจากเทวนิยมจากตะวันตก จากแดนที่ยังไม่มีโลกุตตรธรรม มันก็เป็นประชาธิปไตยแบบเขา

แต่ประชาธิปไตยของพระพุทธเจ้าก็อีกแบบหนึ่ง ซึ่งอาตมาก็ได้อธิบายผ่านมาแล้วว่า ในยุคของพระพุทธเจ้ายังไม่มีคำว่า ประชาธิปไตย แต่มีอธิปไตยที่เกิดจากโลกาธิปไตย อัตตาธิปไตย ธรรมาธิปไตยและผนวกกับประโยชน์ เรียกว่า *อายุะ 3 พุชชนหิตายะ* (เพื่อหมู่มวลมหาชนเป็นอันมาก) *พุชชนสุขายะ* (เพื่อความสุขของหมู่ มวลมหาชนเป็นอันมาก) *โลกานุกัมปายะ* (รับใช้โลก ช่วยโลก)

พหุชนะ คือมวลประชาชน พหุชนหิตายะ พหุชนสุชาเย โลกานุกัมปายะ ขยับจากมวลประชาชนมาเป็นโลกโลกานุกัมปายะ อายะ 3 คือประโยชน์ คุณค่า ที่จะเอาไปใช้อาศัยในชีวิต เป็นประโยชน์อย่างมาก เป็นสุข พหุชนสุชาเย และสำคัญที่สุดคือรับใช้โลก โลกานุกัมปายะ อาตมาแปลว่ารับใช้โลก อนุเคราะห์โลก เกื้อกูลโลก ช่วยเหลือโลกอยู่

มีปรากฏการณ์ มีพฤติกรรม มีความเป็นจริงในคำกล่าวภาษาเหล่านี้ไหมละ มีสภาวะจริงไหมละ แม้ในกลุ่มมวลชนหรือมวลประชาชนกลุ่มน้อย ไม่ต้องเรียก พหุชนะเรียกว่าอนุชนะก็ตาม เป็นกลุ่มน้อยอย่างในชาวอโศก มีไหมละความจริงพวกนี้ อายะ 3 มีไหม อธิปไตย 3 มีไหม

อธิปไตย 3 : โลกาธิปไตย อัตตาธิปไตย และ ธรรมาธิปไตย

โลกาธิปไตย คือ รู้โลก อัตตาธิปไตยคือรู้อัตตา แล้วเราก็มีธรรมะในอธิปไตยเหล่านี้ ไม่ใช่อำนาจในโลก ไม่ใช่อำนาจในอัตตา แต่ชาวประชาชนเขาจะให้อำนาจ ชาวโลกก็จะให้อำนาจ

อัตตาตัวตน ก็ต้องใช้อำนาจอย่างเหมาะสม ตามที่ควร ซึ่งมันซับซ้อนกันว่า การใช้อัตตาที่เป็นผู้ให้อำนาจนี้ อำนาจเป็นภาษา เป็นแรง เป็นพลัง เพราะฉะนั้นอำนาจที่อัตตาหรือตัวคนจะใช้ เป็นอำนาจทางปัญญา เป็นอำนาจทางความเฉลียวฉลาด ฉฬายตนะ แสดงพลัง

หรืออ่านาจออกไปทางปัญญา ออกไปทางอายตนะความรอบรู้ ให้คนได้รับความรู้ ให้คนได้รับปัญญา ให้คนได้รับรู้อายตนะ ให้คนได้รับรู้ตัวความเป็นอายตนะ ความปรุงแต่งของสภาพ 2 ที่ปรุงแต่งกันขึ้นมา แล้วได้ใช้ได้อาศัย สังขารขึ้นมา ปรุงแต่งขึ้นมาเป็นรูปเป็นนาม ให้คนได้ใช้อาศัย นั่นเป็นเรื่องสภาวะธรรมทั้งสิ้นเลย เพราะฉะนั้นผู้ที่มีปัญญา มีความรู้และมีการกระทำได้ ดังที่อาตมาใช้ภาษากล่าวสิ่งต่างๆ พวกนี้ไป ผู้มีจริง รู้จริง ทำจริง มันก็เกิดผลจริงในสังคมมนุษยชาติ

อย่างอาตมาทำ อาตมาพาพวกเราทำ สิ่งเหล่านี้เราไม่ต้องไปเที่ยวขี้ตู่เอาจากใคร เขาจะได้ ได้แล้วเขาจะวนมาตอบแทนบุญคุณ ไม่ต้อง

คนที่มีภูมิปัญญารู้จักความจริง รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริงในความจริงที่มันจริงๆ อย่างที่อาตมากล่าวผ่านมา สรุปลง่ายๆ นี้ คนที่เขารู้ความจริง เขาจะรู้เอง และมันยาก แต่เขาทำได้ รู้ความจริงได้ ไม่มากก็ไม่ใช่ไร ขอให้เป็นความจริง น้อยก็เอา น้อยนิดหนึ่งไม่ต้องมาก ไม่ใช่ไม่ต้องมากหรอก มากก็ดีแต่มันได้เท่านี้ก็ไม่รู้จะทำยังไง ก็ทำแค่นี้ อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นในสัจจะต่างๆ ของคุณที่เขียนมานี้ แล้วสุดท้ายเขียนมานี้ก็ ไม่ได้ลงชื่อ...(เสียงตอบ ของบ้านเล็กเมืองน้อย จำ

สำนวนเขาได้) ก็ค่อยๆ มาขยายความต่อ ก็ดูมีอะไรดีๆ หลายอย่าง
ในนี้ ที่ควรจะเอามาขยาย นี่อ่านของเขาไปหน้าเดียวแล้วก็ขยายไป
บ้าง เอาแค่นี้ก่อนก็แล้วกัน

สรุปสำหรับวันนี้ อาตมาถนอมสุขภาพนิดหน่อย ไม่อยากจะดัน
สร้างต่อไป ดันสร้างต่อไปก็พอได้อยู่ แต่ว่าวันนี้เอาพอแค่นี้ก่อนก็
แล้วกัน จบวันนี้แค่นี้.. เจริญธรรม